

opusdei.org

Wikariusz pomocniczy w prawie Kościoła odnośnie Prałatury Opus Dei

Profesor Eduardo Baura z
Papieskiego Uniwersytetu
Świętego Krzyża wyjaśnia rolę
Wikariusza pomocniczego -
urząd przewidziany w prawie
kościelnym dla Prałatury Opus
Dei

12-12-2014

Kodeks prawa partykularnego Opus Dei (tzw. Statuty), ustanowiony przez św. Jana Pawła II Konstytucją apostolską *Ut sit* 28 listopada 1982 roku stanowi, że urząd Prałata jest dożywotni. W związku z tym Statuty przewidują również instytucję wikariusza pomocniczego, która może być dwojakiego typu. Pierwszy rodzaj, z którym obecnie mamy do czynienia, jest przewidziany na wypadek, gdy z powodu szczególnego zwiększenia się liczby obowiązków rządzenia, zaawansowanego wieku Prałata albo na skutek innych podobnych okoliczności, Prałat uzna za właściwe, że oprócz wikariusza generalnego (która to funkcja powinna być stale obsadzona), zostaje mianowany wikariusz pomocniczy, któremu przysługuje władza wykonawcza konieczna dla pomocy Prałatowi w rządzeniu Prałaturą. I tak, n. 134 § 1 Statutów stanowi, że „jeśli Prałat uzna to za

odpowiednie i potrzebne, w obecności Boga, może wyznaczyć wikariusza pomocniczego, zgodnie z n 135, po wysłuchaniu opinii Rady. Również zgromadzenie Rady Generalnej po starannym rozważeniu może doradzić Prałatowi możliwość wyznaczenia wikariusza pomocniczego, który może pomagać mu w rządzeniu w okresie ośmiu lat. Prałat, o ile nie sprzeciwiają się temu poważne powody, przychyli się chętnie do poglądu Rady" (tłumaczenie własne). W odniesieniu do misji tego rodzaju wikariusza pomocniczego, n. 135 wskazuje: „Wikariusz pomocniczy, jeśli Prałat może wykonywać swoje zadania, pomaga mu i zastępuje go, kiedy jest nieobecny lub ma przeszkody: nie przysługują mu jednakże inne uprawnienia niż te, które na stałe lub w odniesieniu do konkretnie określonego przypadku przekazał mu Prałat. Ma obowiązek informowania wiernie Prałata o

wszystkich swoich działaniach". W aktualnym przypadku Prałat udzielił wszystkich kompetencji z zakresu władzy wykonawczej, również zarezerwowanych dla Prałata.

Omawiana instytucja jest bardziej zrozumiała, jeśli ma się na względzie, że zadanie które powierza Kościół Prałatowi – podobnie jak każdemu pasterzowi stojącemu na czele każdej jednostki kościelnej – nie wyczerpuje się jedynie w wykonywaniu władzy rządzenia, ale że ma on być również, jak się podkreśla w Statutach – „mistrzem i ojcem” (n. 132 par. 3) dla wszystkich wiernych – duchownych i świeckich – jemu powierzonych.

Inny rodzaj wikariusza pomocniczego jest przewidziany na wypadek, gdy Prałat nie ma zdolności wykonywania swojej funkcji. Na taką sytuację przewidywana jest procedura wyboru wikariusza pomocniczego,

na którego przenoszą się wszystkie kompetencje Prałata, z wyjątkiem tytułu (i bez prawa sukcesji). Wybór wymaga potwierdzenia przez Stolicę Świętą. W ten sposób, włączając w to hipotetyczny przypadek przeszkody w wykonywaniu funkcji, zostaje zachowana pozycja Prałata jako Ojca, nawet jeśli zarządzanie pozostaje w rękach wikariusza pomocniczego, analogicznie do administratora apostolskiego diecezji.

Eduardo Baura

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/wikariusz-pomocniczy-w-prawie-kosciola-odnosnie-pr/>
(20-03-2026)